

Naturvernforbundet

Vedtatt av landsstyret i Naturvernforbundet 19. september 2020

Klimapolitikken må være effektiv og rettferdig

30 år etter at verdens politikere aksepterte at klimatrusselen er reell og farlig, har utslippene globalt steget mer enn 60 prosent, og de stiger fortsatt. Norske utslipp er omtrent like høye som i 1990 og langt unna det som trengs for å ta vår rettferdige andel av klimakuttene. Tida er blitt så knapp at det ikke er mulig å løse klimakrisa uten kraftige tiltak.

Selv med kraftige tiltak vil klimaendringene drive hvert sjuende menneske på jorden på flukt de neste 30 årene. Verden får derfor over 1 milliard klimaflyktninger før 2050.^{1,2} Menneskehetens eneste håp nå er at vi klarer å kutte utslippene med 7 prosent hvert eneste år fra og med 2021 og dermed klarer å unngå at temperaturen stiger videre over 2 graders oppvarming. Det blir en ekstrem utfordring for alle mennesker og natur. Da er det viktig at de som har mest, også yter mest. Luksuspreget, miljøskadelig forbruk må begrenses.

Folkelige protester mot bompenger og drivstoffavgifter i Norge og i utlandet understreker at vi ikke kan lykkes uten at politikere og myndigheter forteller sannheten om konsekvensene av klimaendringene for natur og mennesker. I tillegg må byrdene fordeles rettferdig. Klimaavtrykket vårt øker proporsjonalt med hvor mye penger vi har. Vi trenger en omstilling som kutter klimagassutslipp, gir arbeidsplasser og bevarer naturmangfoldet.

Naturvernforbundet mener derfor at:

- Vi må innføre Karbonavgift til fordeling (KAF). Dette er en ordning som gagnar både miljøet og dem med lavt forbruk. Samtidig som prisene på fossile brennstoffer øker, vil de som bruker minst, sitte igjen med mer enn før. Vi må sikre at ikke distriktene kommer dårligere ut enn sentrale strøk. Dette kan gjøres gjennom tiltak utenom KAF, eller ved en distriktsjustering av utbetalingene.
- Vi må sette tak på miljøskadelig luksusforbruk. Ett eksempel er å si nei til flere hyttepalasser ved å lovfeste en maksimumsstørrelse for hvor store fritidsboliger man får bygge. Et annet eksempel kan være å forby store, nye motorlystbåter med høyt energiforbruk.
- Nye arbeidsplasser må erstatte oljejobbene. Stortinget må sette rammene for en ny, grønn nærings- og industrisatsing, der staten spiller en aktiv rolle i samarbeid med privat næringsliv. All oljeleting må stanses, oljenæringen må bygges planmessig ned, og samfunnet må fremme nye arbeidsplasser innen økologisk bærekraftige rammer. Det gjelder blant annet på disse feltene:
 - energisparing og effektivisering: oppgradering av våre bygg, modernisering av vannkraftverk
 - satsing på jernbanen, ikke på motorveier og nye rullebaner
 - bygging og drift av småskala vindkraft-, geokraft- og solanlegg i tilknytning til boliger
 - grønn hydrogen
 - utvikling av batterier
 - fossilfri drift av ferjer, skip og andre transportmidler

- Elavgiften må økes, og støtten og hjelpen til de som vil spare energi må økes tilsvarende.
- Det må overføres store beløp til klimaomstilling i sør, og det må settes en stigende FN-administrert avgift på internasjonal transport, der hoveddelen går til finansiering av Det grønne klimafondet.
- Rike land må sørge for at klimaflyktninger får trygge bosteder og inntektsmuligheter i levelige områder.

¹ <https://edition.cnn.com/2020/09/10/world/climate-global-displacement-report-intl-hnk-scli-scn/index.html>

² <https://www.framtiden.no/rapporter-klima/774-en-framtid-du-ikke-vil-ha/file.html>